

Kongresszusi
melléklet

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

A kommunisták mi vagyunk!

A fővárosban és a megyei pártszervezetek túlnyomó többségében rendben zajlik a kongresszusi küldöttek megválasztása. Az elnökségből és a megyei elnökökből álló Kongresszusi Előkészítő Bizottság a november 28-ai ülésén mindenben megerősítette a december 17-ei kongresszus tervezett politikai feladatait.

A kongresszus valamennyi szavazati jogú résztvevőjétől – így a KB, a PEB és a PÜB tagjaitól, s valamennyi küldöttől – nyilatkozatot kérünk arról, hogy fenntartják e tagsági viszonyukat a Munkáspártban vagy sem. A nyilatkozatot a közeli napokban az ér- teteknek postázzuk. A kong-

resszusunkon csak a mi pártunk tagjai vehetnek részt.

Lapunk kongresszusi mellékletében közzé tesszük a kongresszus politikai nyilatkozatának és a szervezeti szabályzat részleges módosításának tervezetét, valamint írásunkat a kongresszus munkájához.

Miért is tartunk most kongresszust?

Miért kell a szervezeti szabályzatot módosítani?

Mit tartalmazzon a politikai nyilatkozat?

Miért kell megváltoztatni a Pártelközi Bizottság helyét?

Megtartottuk elveinket – betartjuk ígéreteinket

December 17-én, Budapesten, a Munkáspárt Baross utcai székházában megkezdte munkáját a Munkáspárt 21. Kongresszusa. A Szabadság e heti számában nyilvánosságra hoztuk a két alapvető kongresszusi dokumentumot. Figyelembe kell venni, hogy ez egy rendkívüli kongresszus. Rövid idő áll a rendelkezésünkre. Ezért is kérünk megértést minden kongresszusi küldöttől, s támogatást is a nagyon fontos döntésekhez.

(Mellékletünk a 3–4–5–6. oldalon)

Kommunista kongresszusunk, Csepel 2005. június 4.

A MUNKA NÁLUNK...

Hajdan volt, vagy félszáz esztendeje, amikor Zsiray Miklós professzor a bölcsészkar nagyelődében nyelvészeti órát tartott. Azt magyarázta, hogy az ószlávban régen a munka szó kint, szenvedést jelentett. Majd átvették a többi nyelvbe a jelentését. Nagyon régen lehetett, amikor az ember számára valóban verejtékes dolog volt a munka...

A szocializmusnak kellett eljőnie, amikor például az almásfüzitői timföldgyár falán öles betűk hirdették: „... a becsület és dicsőség dolga!” S a parlamentben a munkáért vehették át – egyszerű, kétkézi emberek is – a Kossuth-díjat, kormányki-tüntetéseket!

Köztük a Szocialista Munka Hősét, a Munka érdemrendet három fokozatban és se szeri, se száma a Kiváló Dolgozónak, amit évente kétszer (április 4-én és november 7-én) a munkahelyen osztottak ki a legjobbaknak...

Amikor már elköltöztet

Most viszont ne lepődjön meg senki azon, hogy a rendszerváltás – sunyiban – visszalopta a 48 órás munkahetet.

Mert az „átkosban” ez 42 óra volt! De tartottak a minap értekezletet, ahol az intézmény elnöke úgy beszélt: akkor sem követ el a vállalkozó szabálytalanságot, ha a dolgozótól

12 órát követel – naponta. S ezt az intézményt ma úgy hívják: Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Felügyelőség.

Talán az elnöknek igaza is lenne, mivel nem lepődhet meg senki azon, hogy a munkabér és a munkaidő két fél közötti alku tárgya. Vagyis: keress amennyit tudsz (adnak!), és ne nézd az órát! Magyarán a pénz csak akkor a tied, ha már elköltötted (újkori népi szólás), a munka pedig addig tart, amíg a főnökök tetszik. Nos, ez is a kapitalizmus törvénye, amely szabadságot ad neked –, és (leginkább) a munkáltatónak. Lehet választani, vagy befogod vagy elfogadod?!

(Folytatás a 2. oldalon)

Ampullahadjárat

A Gyurcsány-kormányzat mintha nem is ebben a világban élne. Lendületes megalomániája már az egetek verdesi, hiszen az országot mindenáron valamilyen „nagy hatalom” akarják tenni. A legutóbbi variáció a „bioüzemanyag-gyártó nagyhatalom”, melynek megvalósításáról máris tárgyalásokat kezdeményezett a kormányfő. Az előző variáció pedig: az „ampulla-nagyhatalom” volt, amelynek megvalósítása már el is kezdődött.

Nemcsak nagyokat lép és álmodik tehát Gyurcsány Ferenc és Kóka János, hanem ezeket meg is akarják valósítani. Ám a dolog sajnos úgy néz ki, hogy a kormány álomvilága szinte rémálomnak is beillő valóságot szabadít a magyar emberek hétköznapjaira.

Csirke-Aushwitz

Összekötözött lábú, eleven madarak, kétségbeesett rikácsolás, egymásra dobált vonagló testek, – sírással küszködő újságírók. Értelmetlen halál.

A madárinfluenzáról szóló híradások ilyen és ehhez hasonló képekkel uralták heteken keresztül a médiát. És ez nem Ázsiában történt, hanem itt

Magyarországon, ahol lényegében nincs is madárinfluenza.

Nem volt elég a médiának az Ázsiából érkezett horrorisztikus madárhulla-hekatombák látványa, még a Magyarországon kísérletképpen kivégzett csirkék haláltusáját is szinte egyenes adásban közvetítették a kamerák.

Az állatvédők felháborodtak, és csirke-Aushwitznak ne-

vezték ezt az eljárást ország-világ előtt, az egyik kereskedelmi televízió reggeli műsorában. És ebben igazuk is volt. Mert lényegében értelmetlenül pusztultak el ezek az állatok! Hiszen nem ették meg őket, hanem csak egy demonstráció szerencsétlen szereplői voltak.

Először nem volt számunkra igazán világos, hogy mire ez a nagy aktivitás itt Magyarországon madárinfluenza-ügyben. De aztán kiderült, hogy a kormányközi gyógyszerlobbi kikísérletezett egy madárinfluenza elleni oltóanyagot, amelyet jó pénzért értékesíteni akar a világban.

Talán ezért is kellett kivégezni a kamerák előtt élőben ezeket az egészséges madarakat, demonstrálandó, hogy az ország, s a kormány jól felkészült járványügyben. Mind járványtanilag, mind oltóanyag szempontjából.

Sőt, prominens egészségügyi személyiségek be is oltatták magukat az új madárinfluenza elleni oltóanyaggal, amelynek a világpiacon való forgalomba hozatala hatalmas haszonnal kecsegtet.

Óriási üzlet

Ha egyszer egy járvány kitör, és emberek ezreit és millióit veszélyezteti, az borzalmas dolog. Ennek megakadályozása érdekében mindent meg kell tenni. Nemcsak a kormánynak, s az egészségügyért felelős embereknek, hanem mindenkinek!

(Folytatás a 2. oldalon)

Ingyen sem kell a föld a parasztnak

Az ingyen juttatott föld senkinek sem kell, ugyanis a műveléséhez plusz támogatásra lenne szükség, a magyar termékek piaca haldoklik, az őstermelő abba hagyta a növénytermesztést, mert ráfizet, s egyébként is ki műveli meg a hatvan-nyolcvan hektárt? Akik pedig öt-tíz-tizenöt disznót hizlalnak, tehát nem nagyban gazdálkodnak, ezúttal is elesnek a támogatástól.

(Cikkünk a 7. oldalon)

EZ TÖRTÉNT a nagyvilágban

November 23. A Bundestag megválasztotta Németország új kereszténydemokrata kancellárját, Angela Merkelt, aki a II. világháború utáni nyolcadik kancellár és az első nő ezen a poszton. A német nagykoalíció (CDU/CSU-SPD) miniszterei is beiktatták. Az előző kancellár, a szociáldemokrata Schröder visszavonul a politikától.

November 24. Egy évvel ezelőtt zajlott Ukrajnában a „narancsos forradalom” és került Viktor Juscsenko az elnöki székbe. Azóta akkori politikustársai közül többen kihátráltak a hatalomból; a szociális és a gazdasági helyzet, illetve a politikai kultúra semmit sem változott. Jelenleg a legnépszerűbb a korábbi kormányfő, Janukovics által vezetett Régiók Pártja.

November 25. A világ vezető országai kilenc éve vállalták, hogy felére csökkentik az éhezők számát a Földön 2015-ig. Az ENSZ Élelmiszer- és Mezőgazdasági Szervezete (FAO) szerint sajnos ez csak ígéret marad. Jelenleg hatmillió gyerek hal éhen évente és 850 millió ember rosszul táplált. Fekete-Afrika lakosságának 33 százaléka állandóan éhes.

November 26. Alig egy héttel azután, hogy a francia elővárosokban befejeződtek – illetve a „szokásos” szintre csökkentek – a gyűjtogatók, randalírozások, jókora fennakadásokat okozott a jobb bérékért és munkakörülményekért illetve a vasúttársaság privatizációja ellen zajló országos sztrájk. Franciaországban ez volt idén a szakszervezetek által kezdeményezett hatodik országos munkabeszüntetési akció.

November 27. Venezuela olcsó olajjal segíti az egyesült államokbeli Massachusetts állam legszegényebb lakosait a télen. A venezuelai állami olajipari vállalat amerikai leányvállalata, a Ceto és két nonprofit amerikai szervezet közötti megállapodás értelmében negyvenezer háztartás kap fűtőolajat a világpiaci árnál negyven százalékkal olcsóbban.

November 28. Rendkívül kevesen, a jogosultaknak csupán 18 százaléka vett részt a megyei önkormányzati választásokon Szlovákiában, ahol a szlovák pártok magyarelles szövetezése nyomán a Magyar Koalíció Pártja 25 képviselői helyet veszített. Félő, hogy a politikusok a kudarc ellenére sem változtatnak a tarthatatlan nyolcmegyes rendszeren, és a közéleti érdektelenség ellen sem próbálnak tenni.

November 29. Az unióban a romák szenvednek legtöbbször a megkülönböztetéstől, ők a legsérülékenyebbek a rasszizmussal szemben – állapította meg az EU rasszizmus és idegengyűlölet elleni központja. Diszkrimináció éri a romákat a foglalkoztatás, az oktatás és a lakáshelyzet területén. A lakóhelyi szegregáció különösen súlyos Cseh- és Spanyolországban illetve hazánkban.

A MUNKA NÁLUNK...

(Folytatás az 1. oldalról)

A Moszkva téren egy fiatal ember magyarázta a barátjának – alighanem az egyetlen befejezése előtt álltak –, csak a sima nyelvűeké a világ. Hogy mit érthetett ez alatt?

Visszatérve az eseményre: talán igaza van az elnöknek, intézményének az a feladata, hogy tartassa be a jogszabályt, a törvényt. Ez utóbbiakat pedig az Országgyűlés hozza, a „nép által választott honatyák!” Most azért rendeztek bővebb tanácskozást, hogy a felügyelők tájékozottabbak legyenek a jövőre esedékes változásokról. Mintha nem szivárogtak volna ki már előbb a várható intézkedések...

Egy halálos baleset is sok

A kormány – talán a hatékonyság jegyében – kettéválasztja a két fontos területet: a munkabiztonságot és a munkaügyi ellenőrzést. Erre mondja a közműves, a szerelő, a krampácsoló, avagy az erdei favágó – és akkor mi van? Nos, reményeik szerint fehéredik a fekete gazdaság! Vagyis, kevesebb munkaügyi jogsértés következik be, pontosabban: alig lesz bejelentetlen dolgozó –, s megfizetik utánuk az adót, a kötelező já-

mulékokat. Mondom: reményeik szerint!

Feltehetően, nem éri meg mutyiban dolgoztatni, zsebből fizetni (illetőleg, nem fizetni!), a bejelentett dolgozóval kedvezmények járnak. Viszont a büntetés is nagyobb lesz – s talán ez a lényeg –, hatmillió, tízmillió és egyéb nagy összegeket helyeznek kilátásba! Mert hol lehet ma spórolni? A munkabéren, az eltagadott adón, járulékon (mert nem a dolgozó kapja meg!) –, így dolgoztak a budapesti APEH-székházon, a győri ügyészségen feketemunkások...

S majdnem jól gondolkodott a vállalkozó cég: éppen itt derülne ki a turpisság. Hát kiderült. De az máig sem, vajon „ki vitte el a balhét”, ki fizette meg a büntetést? Az APEH, avagy az ügyészség? Esetleg mégis a kivitelező?

És ha megbukik valaki? Jobb esetben semmi következménye, mert hozzáadják a büntetést az építvány költségeihez (avagy az étteremben a sertésből lesz a borjúhús, pörköltként, a rövid ital rövidebb lesz, illetőleg magasabb az ár?), így történik ez a házak, lakóparkok esetében is. Többbe kerül az építvány, valamint drágább lesz a 30-40-50 milliós lakás. Akiknek viszont ennyi telik, annak már nem számít, ha növekszik a költség...

– Egy évben 35 ezer (!) feketemunkást tudunk felderíteni – hangzott el az elnöki beszámolóban. Tízből 3-4 feketén dolgozik! És hatezer határozatot hoznak, amelyekben nincs bírság! Csak figyelmeztetés, megállapítások. Hát nem jószívűek ezek a felügyelők? S csak azért ennyit, mert kevesen vannak. De a következőkben már kapnak százas létszámot. Ám a munkabiztonságra már egyet sem!

Ott talán elegendő a sajnálkozó megállapítás: magas a halálos balesetek száma. Az építőiparban 34,8 százalék (a tavalyi összes balesetre vetítve), számszerűen 42 halálos kimenetelű esemény volt, s már az idén is 28! És egy uniós példa: Dániában 750 balesetre jut halálos végződés, nálunk 150-re. Persze, a statisztika szerint, de emberi megítélés-

sel – már az egy is sok!

Intézkedés aztán születik: minden cégnél kell lennie koordinátornak, megelőző, munkabiztonsági tervnek, amit ellenőrzéskor fel lehet mutatni! Csak éppen azt nem tudják a vezetők, tulajdonosok, mi van benne? És nehezen nyer tért az a szemlélet: a munkavezető, a magasabb végzettségű, a mérnök, a művezető, az építő vállalkozó már a munka indításánál tudja, hogy melyek a veszélyforrások, és figyelmeztesse rá a dolgozókat Persze, érvényes ez a műhelyekre, a feldolgozóra, a termelésre.

S majd a jövő év végén kiderül, volt-e haszna az átszervezésnek? Avagy a munka visszanyerte eredeti jelentését: kín és szenvedés az osztályrésze annak, aki végzi?

Mártonfy Mihály

Ampullahadjárat

(Folytatás az 1. oldalról)

Hiszen ismeretes az a tény, hogy az I. Világháború idején az úgynevezett spanyolnátha mekkora pusztítást okozott a Földön. És ez a járvány információink szerint a madárinfluenza egyik előző variánsa volt.

Ám azt, hogy manapság ebből, a tán még most is valós veszélyből, s leginkább a betegségtől való félelemből hasznot kovácsoljanak és üzletet csináljanak valakik – azt mélysegsen elítéljük!

No, de lássuk a tényeket!

A közvélemény azt a tájékoztatást kapta, hogy Magyarországon dolgozták ki az állítólagosan leghatékonyabb védőoltást a madárinfluenza ellen. Pontosabban emberre is veszélyes változata, a H5N1-es vírus ellen. Míg a többi oltás csak kétszeri alkalom után, addig a magyar készítmény már egy alkalom után is hatásos lehet.

Így Magyarország úgynevezett „ampulla nagyhatalom” (sic!) lehet. Ugyanis 100 millió ampullát készít el, s ez várhatóan 500 milliárd forintot hozhat. Óriási üzlet tehát ez!

Kérdés az, hogy kinek? Önnek, kedves olvasó vagy pedig

egyszerű szegény családoknak?

Ezt ugye senki sem gondolja komolyan! Ebből sem ön, sem pedig ők nem látnak egy fillért sem.

Akkor hát kinek nagy üzlet ez? Ki az, aki üzletet csinál a betegségből? Ki az, aki ekkora hasznot akar húzni: a félelemből? Hiszen állítólag már több ország is rendelt ebből a bizonyos szerből, oltásból, ampullából.

De álljanak itt a még szikárabb tények! Jelenleg a madárinfluenza H5N1-es vírusa a szakemberek szerint emberre nem terjed. Még soha nem betegedett meg ember az ember által ettől a vírustól. Csakis azok, akik a szárnyasokkal közvetlenül és nagy mennyiségben érintkeztek.

És Magyarországon még soha nem volt ilyen jellegű megbetegedés. A H5N1-től Magyarországon még soha nem betegedett meg senki. Ezért esetlegesen egy ellene beadott oltás Magyarországon csak megelőző jellegű lehet.

Tönkretesznek egy iparágat?

De van ennek a mesterségesen gerjesztett félelemnek egy másik komoly mellékhatása. Nevezetesen az, hogy tönkrete-

het egy egész iparágat, a csirkefeldolgozást is.

A felelőtlenül gerjesztett médiahisztéria hatására az emberek félelemből nem vásároltak csirkehúst, és olyannyira lecsökkent a kereslet, hogy ez komolyan megrendítette a csirkeipar működését, a vágóhidakat, feldolgozóüzemeket, s a kereskedőket.

Döbbenet mesélt nemrégiben az egyik élelmiszeriparban dolgozó szakember, hogy a legnagyobb megrendelők, a hatalmas áruházlánc, mindössze 10 kg (!) csirkehúst rendelt tőlük a 200 kg helyett.

Pedig a baromfihoz nem kell félni! Ezek a kórokozók már 60 Celsius-fokon elpusztíthatók, ha egyáltalán jelen vannak.

A magyarok sütik, főzik a csirkét, ez több, mint 60 fok. Nyersen pedig nem eszik.

A magyar csirke különben is biztonságos, hiszen az ellenőrzött és legális üzemek, az Egy-

szállítási, és a kereskedelemig tart a szigorú ellenőrzés. Egészen a fogyasztó asztaláig.

Nem lenne, s nem is lehetne probléma, ha azt nem gerjesztenék mesterségesen! De így egy felelőtlen médiahisztéria a szó szoros értelmében több tízezer ember munkahelyét veszélyeztetheti. A csirkeiparban kezdve a feldolgozóüzemekeken keresztül, egészen a kereskedelmi láncokig, áruházig.

Ki akarja hát tönkretenni a magyar baromfiiparát? Valamilyen külföldi élelmiszeripari konzern vagy belföldi érdekeltségű? Vagy mégis a félelemkeltés egy sajnálatos mellékhatása ez? Egy sokkal nagyobb üzlet érdekében?

Ám a dolog teljességéhez még hozzátartozik az, hogy a H5N1 vírus elleni készítményt még nem törzskönyvezték. Ez még hátra van. És legkorábban csak márciustól hozható forga-

séges Unió Élelmiszerbiztonsági Rendszer, a HACCP szerint működnek.

Ez a leghatékonyabb ellenőrzési rendszer a világon. Eredetileg meg a NASA dolgozta ki, és szinte minden gyártási folyamatra adaptálható. Lényege, hogy a gyártási folyamat legelejétől a legutolsó szigorú ellenőrzés alatt legyen a termék. A baromfiiparban a tojástól, a keltetéstől, a csirkenevelésen át a vágásig, feldolgozásig, a

lomba, ha addig nem történik semmi váratlan dolog...

Egy szakember szerint, csak egy gond lehet ezzel a bizonyos vírussal. Éspedig az, hogy gyorsan mutálódhat, vagyis változhat a szerkezete. Tehát az ellene kikísérletezett és százmilliószámra elkészített és már eladott védőoltás az új, mutálódott variánssal már nem használható...

Jöhet hát az új vállalkozás a megváltozott vírus típusra.

Fort Andrá

**KONGRESSZUSI
MELLÉKLET**

MEGTARTOTTUK ELVEINKET – BETARTJUK ÍGÉRETEINKET

December 17-én, Budapesten, a Munkáspárt Baross utcai székházában megkezdte munkáját a Munkáspárt 21. Kongresszusa. A Szabadság e heti számában nyilvánosságra hoztuk a két alapvető kongresszusi dokumentumot. Figyelembe kell venni, hogy ez egy rendkívüli kongresszus. Rövid idő áll a rendelkezésünkre. Ezért is kérünk megértést minden kongresszusi küldöttől, s támogatást is a nagyon fontos döntésekhez.

Miért is tartunk most kongresszust?

Nos, két okból. Mint ismeretes, a pártellenzék, amely azóta új pártot alapított, a bíróságon megtámadta június 4-ei kongresszusunkat, a bíróság pedig szabálytalannak mondta ki az összehívását. Ez az egyik ok. A másik ok az, hogy a pártellenzék kizárásához, és a választások sikeres lebonyolításához olyan döntésekre van szükség, amelyeket csak a kongresszus jogosult meghozni. A kongresszus várhatóan kizárja Vajnait és társait a pártból és módosítja a szervezeti szabályzatot.

Miért 21. Kongresszus?

Ennek is a pártellenzék az okozója. Ők mentek a bíróságra, saját pártjukkal szemben, és ők tapsoltak, amikor a bíróság érvénytelenítette a kongresszust. Mi pedig azt mondtuk: ne vitatkozzunk fölöslegesen a bírósággal. Legyen a kongresszusunk számozása 21. Kongresszus, nem ez a lényeg.

Kell-e kongresszus Vajnaiék kiválása után is?

Igen, kell! A Vajnai-Fratano-féle pártellenzék november 19-én létrehozta a saját pártját, egy új pártot. A Munkáspárt tagja nem lehet egyszerre két párt tagja, ezért politikailag tulajdonképpen önmagukat kizárták a pártból akkor, amikor beléptek egy új pártba. A kongresszus feladata, hogy ezt jogilag is rögzítse.

Erre a döntésre azért is szükség van, mert az új párt jogot formál a mi pártunkra is, úgy tesz, mintha az övéké lennének a központi és helyi székházak, a párt vagyona és sok minden más. A kongresszus kizárja ezeket az embereket, és azért zárja ki, mert megsértették a párt alapvető szabályát, beléptek egy másik pártba.

Vannak olyan vélemények, melyek szerint nem kell a kongresszusi dokumentumokban újra elítélni a pártellenzék, hiszen elmentek. Ám a kongresszus határozott elítélő állásfoglalására igenis szükség van. A párt egyes megyei szerveze-

nem gyűjtötték össze. Jobban mondván, egy fillért sem fizettek a pártnak. Információink szerint állítólag a tagságtól gyűjtene be pénzt, de ez a pénz soha sem érkezik meg Budapestre. Hol van ez a pénz?

Az ellenzéki megyék nem állítottak egyéni jelöltet és listát sem. Ha nincs megyei lista, abban a megyében nem lehet a Munkáspárt listájára szavazni. A mi esélyünk pedig pontosan a listás szereplésben van. Az ellenzéki megyék vezetői ugyan kiváltak, de maradtak a megyék, s ezek sorsát a Központi Bizottságnak kell kézbe vennie.

A jelenlegi szervezeti szabályzat nem teszi lehetővé, hogy a Központi Bizottság közvetlenül állítson jelölteket. A helyzetet lehet változtatni, ha a választásokkal kapcsolatos valamennyi döntést a Központi Bizottság, illetve az elnökség hatáskörébe tesszük. Ez a feladat vár a kongresszusra.

Szervezeti szabályzatunkban újra kell fogalmaznunk a pártfegyelmi munka feladatait és a Pártetikai Bizottság helyét is. Erről külön is szólnunk.

Mit tartalmazzon a politikai nyilatkozat?

A politikai nyilatkozat leglényegesebb eleme a helyzetértékelés. „A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja: a tőkés uralkodó osztály két politikai csoportosuláson keresztül fejti ki hatalmát. Az MSZP-vezette szocialista-liberális blokk és a Fidesz-vezette konzervatív blokk közös célja a magyarországi tőkés rend tovább erősítése, az osztályharc elfojtása, a multinacionális tőke és a hazai nagytőke érdekeinek érvényesítése. A kapitalizmus alapvető kérdésében, a tőke és a munka kérdésében az MSZP és a Fidesz között nincs különbség. Az MSZP nem a kisebbik rossz, hanem ugyanolyan tőkés párt, mint a Fidesz.” Ez a lényeg, az ellenzék ezt akarja elhomályosítani. Ezekben a kérdésekben pártunknak egyet kell értenie.

Nagyon fontos a párt tennivalóinak meghatározása is. „A Munkáspárt feladata nem az, hogy egyik vagy másik tőkés pártot támogassa, hanem az, hogy a Munkáspárt és vele a magyar munkás és dolgozó bejusson a parlamentbe. A tőkés-

2005. november 12.: szavaz a Központi Bizottság

szekkel szemben a munkásnak az érdekeit kell védeni, és ezt ma Magyarországon csak a Munkáspárt teszi. A kongresszus megerősíti a Központi Bizottság korábbi döntését: a Munkáspárt a 2006. évi választásokon önállóan indul, nem támogatja egyik parlamenti pártot sem, semmilyen politikai együttműködést nem kíván sem az MSZP-vel, sem a Fideszszel.”

Az állítólagos fasiszta veszélyről

Sajnos vannak pártunkban olyanok is, akik tudatosan félremagyarázzák a mai magyar politikai helyzetet. Ezt tette a pártellenzék számos tagja is. Mi az ő alaptézisük? Szerintük a szélsőjobboldal a Fidesz vezetésével „kizárólagos hatalomra tör”, ami lényegében a fasiszmus. És most jön a lényeg, amiért ezt az egész szemléletű kanyart megteszik: „Elsőrendű feladatunk, hogy harcoljunk a polgári demokráciát jobbról fenyegető lopakodó fasiszmus ellen” – üzent nekünk a pártellenzék. Ez azt jelenti magyarul, hogy a Munkáspárt tegye félre osztályálláspontját, ne foglalkozzon azzal, hogy a Gyurcsány-kormány el akarja adni a kórházakat, hogy fizetett egészségügyet akar, hogy a munkatörvénykönyv a prolit kisemmizi, a tőkésnek meg minden jogot megad. Ezzel ne foglalkozzon a Munkáspárt, hanem küzdjön a lopakodó fasiszmissal szemben. A gyakorlatban ne állítson alternatívát, választási lehetőséget az MSZP-vel szemben, ne vegye el a szavazókat az MSZP-től, hanem támogassa az MSZP-t. Ez a pártellenzék útja.

A pártellenzék tagjai ugyanazt teszik, mint az MSZP és az SZDSZ. Ez a két párt tudja, hogy 2006-ban is szoros lesz a verseny a választásokon. Olyan helyzetben, amikor ők, és persze más tőkés pártok is, ezerszer becsapták a kisembereket, egy módon tudják őket maguk mellé állítani. Azzal, ha veszélyérzetet keltenek, és arra készítik a szociális, gazdasági ügyekben elégedetlen választót, hogy az MSZP-SZDSZ mellé álljon. A konzervatív jobboldal is szereti becsapni az embere-

ket, az ő eszközüik a kommunista veszéllyel való riogatás, csak az kevésbé hatásos.

Mi a mi válaszuk? Ha nincs akut, élő veszély, ha nincs most elhárítandó fasiszta veszély, márpedig nincs, akkor ez a felhívás a legtisztességtelenebb kísérlet a Munkáspárt támogatónak megzavarására, a Munkáspárt lefegyverzésére és semlegesítésére. Aki ilyen nyilatkozatokat aláír, az MSZP-t, a tőkéskeket szolgálja, akármilyen volt az egyéni szándéka. Mi küzdünk a fasiszmus ellen, követeljük, hogy a kormányok szüntessék meg azokat az okokat, amelyek a szélsőjobb malmára hajtják a vizet. Nem engedhetjük, hogy az MSZP és az SZDSZ újra becsapják az embereket, köztük a Munkáspárt tagjait is, mint ahogyan tették 2002-ben.

Miért kell megváltoztatni a Pártetikai Bizottság helyét?

A Pártetikai Bizottságot a jelenlegi szabályaink szerint a kongresszus választja. E mögött természetesen az a szabály is áll, hogy a bizottság nem avatkozik bele a politikai döntésekbe. A Jegesy-féle bizottság azonban beleavatkozott. Az elmúlt több mint 500 nap politikai harcaiban a többséggel szemben a Vajnai-féle pártellenzék mellé állt. A KB döntéseivel szemben a pártellenzék nyilvánvalóan párttűtő magatartását védte. A pártellenzék azon tagjait, akiket az alapszervezeteik kizárnak frakciózás miatt, ők visszaveszik. A párt szétverésére irányuló konkrét lépésekre nem reagálnak, s ezzel menlevelet adnak a párt minden ellenségének.

A pártban ezzel kettős hatalom jött létre. Az egyik oldalon a Jegesy-féle bizottság, a másik oldalon a Központi Bizottság. Ezt a helyzetet a kongresszusnak kell feloldania. A pártfegyelmi munka a párt irányító szerveinek kell, hogy a feladata legyen, és nem egy bizottság előjoga. A pártfegyelmi munka célja, hogy védelmezze a párt politikai és szervezeti egységét; kíméletlenül harcot folytasson a párt-szerűtlen és pártellenes tevékenység ellen. A kongresszus

képes ezt a problémát megoldani, úgy, hogy a Pártetikai Bizottságot a jövőben a Központi Bizottság válassza.

Jó helyzetben vagyunk

A 21. Kongresszus politikailag és jogilag pontot tesz sok kérdés végére. Világossá teszi a Munkáspárt üzenetét: mi kommunista párt vagyunk, és képesek vagyunk a munkás, a dolgozó érdekeit képviselni. A szocik a dübörgő jövőt, a Fidesz a változást hirdeti, az SZDSZ poénokat süt el, az MDF összefogást, a MIÉP lightos rendpártiságot és újraváltozást hirdet. Semmi új, legfeljebb a jelképekben, színekben, gesztusokban. De igazából egyik jelszó sem mond semmit.

Mi azt mondjuk: munkást a parlamentbe! A jelöltjeink is munkás emberek, dolgozó emberek. Olyanok, mint Szőke János, a gyulai hűskombinát munkása. Sőt, hozzáteszünk: mi kommunisták vagyunk.

A közvélemény-kutatások szerint a társadalomban továbbra is az él rólunk, hogy megfáradtak, öregek, naivak, ám feltétlenül becsületesek, elveink mellett kitartóak vagyunk. A párt elnöke ez főleg igaz: tizenöt éve ugyanott van, kitart, nem megy az üzleti világba. Nem kamatoztatja másutt vitathatatlan nyelvtudását. Azt mondják: Thürmer lehet, hogy „hülye idealista”, de egyenes, tisztességes. Meg lehet bízni benne. Ezt a momentumot nekünk ki kell használni.

A legutóbbi Szonda Ipsos-felmérés szerint a szavazni hajlandó polgárok közül 13 százaléknak elmenne szavazni és – ha lenne mód rá – a mindenki ellen rubrikát töltené ki. Ami nyilván tökéletesen értelmetlen, viszont egyértelműen protest szavazót jelent. A mi kommunista nevünk ezt vitathatatlanul tükrözi. A Gallup szerint most 2 százaléknál vagyunk. Ezek jó jelek. Kihasztnálni azonban csak akkor tudjuk, ha mindenütt lesz jelöltünk. Ez pedig csak tőlünk függ. Ha lesz jelöltünk mindenütt, nyugodtan hirdethetjük: „Megtartottuk elveinket – betartjuk ígéreteinket.”

K. M.

Fiatál képviselőjelöltjeink egy csoportja

KONGRESSZUSI
MELLÉKLET

Javaslat a szervezeti szabályzat módosítására (Tervezet)

A Munkáspárt Központi Bizottsága javasolja a párt 21. Kongresszusának, hogy részlegesen módosítsa a párt szervezeti szabályzatát.

A módosításra az alábbiak miatt van szükség

1. A párt jelenlegi szervezeti szabályzata az országgyűlési választásokkal kapcsolatos döntési jogokat megosztja a választókerületi elnökségek, megyei elnökségek és a Központi Bizottság között. Normális esetben ez a rendszer működik. A pártellenzék tevékenysége azonban odavezetett, hogy Baranya, Bács, Heves, Somogy, Vas megye nem állított megyei listát, s számos helyen hiányoznak az egyéni jelöltek is. A jelenlegi szervezeti szabályzat nem teszi lehetővé, hogy a Központi Bizottság közvetlenül állítson jelölteket. A pártellenzék fellépése a jelenlegi szabályozás mellett odavezethetne, hogy a négy megyében nincs megyei lista, ezzel lényegesen kevesebb szavazatot fogunk kapni, és ezzel veszélybe kerül a Munkáspárt választási szereplése. A többség nem képes érvényesíteni akaratát, és a többség munkája kárba vész. A helyzeten lehet változtatni, ha a választásokkal kapcsolatos valamennyi döntést a Központi Bizottság, illetve az elnökség hatáskörébe tesszük.

2. A párt jelenlegi szervezeti szabályzata a Központi Bizottság esetében azt írja elő, hogy személyi kérdéseknél a KB-tagok kétharmadának kell jelen lenni. A pártellenzék ezt a szabályozást arra használja, hogy kivonuljon, bojkottálja a döntéseket, és ezzel megakadályozza a többség akaratának érvényesülését. A többség akaratának érvényesítéséhez elengedhetetlen a kétharmados megkötés eltörlése. Ez egyébként a párt egyetlen más szervében sem kötelező.

3. A párt jelenlegi szervezeti szabályzata szerint a kongresszus választja a Pártetikai Bizottságot, így a bizottság független a Központi Bizottságtól, amely két kongresszus között a párt vezető szerve. A Pártetikai Bizottság az eltelt több mint egy évben döntéseivel a Központi Bizottság ellen, a pártellenzék mellett lépett fel. Szemét hunyt a pártellenzék nyilvánvaló frakciózása felett. Ezzel kettős hatalmat teremtett a Munkáspártban, elbizonytalanította a tagság egy részét. A Pártetikai Bizottság állásfoglalásai hivatkozási alapul

szolgáltak a Munkáspárt elleni bírósági eljárásokban. Hasonló helyzet már előfordult pártunk életében, a 90-es évek elején. A pártban nem lehet kettős hatalom. A Központi Bizottság politikai és szervezeti vezető szerepét senki sem kérdőjelezheti meg. Ennek alapján elengedhetetlen, hogy a Pártetikai Bizottságot a jövőben a Központi Bizottság válassza, és annak legyen felelős.

4. A Munkáspárt 2006-ban tisztújító kongresszust tervez. Figyelembe véve a párt helyzetét, célszerű lenne egyszerűsíteni a párt vezető tisztségviselői megválasztásának módját.

JAVASOLT MÓDOSÍTÁSOK

1. Módosítások a választások irányítására

• 6. oldal, „Területi, fővárosi kerületi elnökségek” fejezet b. pontja így módosul:

„országgyűlési választásokon javaslatot tehet a választókerület egyéni képviselőjelöltjére, továbbá a párt megyei, fővárosi listájára”.

• 7. oldal, „Megyei, budapesti elnökségek” fejezet c. pontja kimarad, helyette új pont:

„A kibővített megyei (budapesti) elnökség dönt az egyéni választókerületben indulók személyéről, javaslatot tehet a Központi Bizottságnak a megyei, budapesti országgyűlési listára.

A kibővített megyei (budapesti) elnökség az önkormányzati választások alkalmával dönt a megyei, budapesti listával kapcsolatos személyi kérdésekben.”

• 8. oldal, a „Központi Bizottság” fejezet 3. pontja utolsó mondata helyett új megfogalmazás:

„A Központi Bizottság az országgyűlési választások alkalmából – a kibővített megyei (budapesti) elnökségek és az elnökség javaslatára – dönt a megyei, budapesti listák személyi kérdéseiről, a párt országos listájáról.”

• 9. oldal, az „elnökség” fejezethez 6. pontként:

„Az elnökség az országgyűlési választások idején javaslatot tesz a Központi Bizottságnak a párt megyei, területi listáira, az országos lista összetételére.

Az elnökség az országgyűlési választások alkalmából dönt az egyéni választókerületben indulók személyéről minden

olyan esetben, amikor a választókerületi elnökség és a megyei (budapesti) elnökség között nem jön létre egyezség, amikor a választókerületi elnökség, illetve a megyei (budapesti) elnökség nem tud vagy nem akar jelöltet állítani.”

2. Javaslat a kétharmados kitétel eltörlésére

• 8. oldal, a „Központi Bizottság” fejezet 6/a. pontja az alábbiak szerint módosul:

„A KB határozatképes, ha tagjainak több mint fele jelen van. Egy-egy határozat kötelező érvényű, ha azt a határozatképes KB-ülésen jelen lévő tagok több mint fele támogatja.”

• 3. oldal, „Működési elvek” fejezethez új pont:

„7. A párt szervezetei és szervei – kivéve az alapszervezeteket – határozatképesek, ha tagjaiknak több mint fele jelen van. Egy-egy határozat kötelező érvényű, ha azt a határozatképes ülésen jelenlévő tagok több mint fele támogatja.”

3. Pártetikai Bizottság kérdése

9. oldal, a „Pártetikai Bizottság” fejezet helyére új fejezet kerül:

„Pártfegyelmi munka

1. A párt politikai és szervezeti egységének, a párt politikai és erkölcsi tisztaságának védelme a párt minden tagjának és szervezetének kötelessége.

2. A pártfegyelmi munkáért a párt központi és területi szervezetei felelősek. A Központi Bizottság ennek végrehajtására Központi Pártetikai Bizottságot, a megyei és budapesti elnökségek pedig területi pártetikai bizottságokat hoznak létre.

3. A Központi Pártetikai Bizottság a Központi Bizottság fegyelmi kérdésekben illetékes munkaszerve.

4. A Központi Pártetikai Bizottság elnökét és legfeljebb négy tagját az elnökség javaslatára a Központi Bizottság választja.

5.adata:

• Védelmezni a párt politikai és szervezeti egységét;

• Kíméletlen harcot folytatni a pártszerű-

len és pártellenes tevékenység ellen;

• Örökölni a párttagok politikai és erkölcsi tisztasága felett.

6. A Központi Pártetikai Bizottság és a területi pártetikai bizottságok a párt fegyelmi szabályzata alapján végzik munkájukat. A párt fegyelmi szabályzatát a Központi Bizottság hagyja jóvá az elnökség javaslatára.

7. A Központi Bizottság a párt érdekeit vagy a fegyelmet sértő bármely párttag ellen indíthat eljárást. A Központi Bizottság feloszthat olyan szervezeteket vagy vezetőségeket, amelyek a párt irányvonalával, szervezeti szabályzatával ellentétes működést fejtenek ki. A Központi Bizottság a szervezeti szabályzatban rögzített rendszabályokat érvényesítheti bármely párttag ellen, aki aláírta a párt egyességét, fegyelmet, vét a szervezeti szabályzat ellen.

8. A pártbüntetés fokozatai: figyelmeztetés, megrovás, szigorú megrovás, a pártból való kizárás. A kiszabott büntetés ellen a felsőbb pártszervekhez, egészen a kongresszusig lehet fellebbezni. A kiszabott büntetés azonban mindaddig érvényben marad, amíg a felsőbb pártszerv nem változtatja meg.”

Értelemszerűen kimarad a KB fejezet 8. pontja, és a „Megyei, budapesti-területi elnökségek” fejezet utolsó két mondata.

4. A párt vezető tisztségviselőinek választása

Javasoljuk, hogy a párt elnökét a jövőben a kongresszus válassza, az elnökség minden más tagját pedig a Központi Bizottság. Maradjon el a tagsági ajánlás, ami már az elmúlt időszakban is nehézségen folyt.

– 7. oldal, „kongresszus” fejezet 2. b. pontja az alábbiak szerint változzon:

„megválasztja a párt elnökét, a Pénzügyi Ellenőrző Bizottság elnökét és tagjait.”

– 9. oldal, „elnökség” fejezet 3. pontja módosul:

„A párt elnökét a kongresszus választja. Az elnökség további tagjait a Központi Bizottság választja.”

Budapest, 2005. november 12.

Munkáspárt Központi Bizottsága

A Munkáspárt 21. Kongresszusának politikai határozata (Tervezet)

A Munkáspárt veszélyben van. A tőke erői soha nem látott méretű támadást indítottak a párt ellen. Azt akarják megakadályozni, hogy induljunk a parlamenti választásokon. A tőke erői jól tudják, hogy ma már sokan választanák a Munkáspártot. Mára egyre több ember számára válnak nyilvánvalóvá a tőkés rendszer ellentmondásai. Egyre többen érzik úgy, hogy a parlamenti pártok ígéreteikkel becsapták őket, nem kívánnak sem az MSZP-re, sem a Fideszre szavazni. Ez történelmi lehetőséget teremt a Munkáspárt számára.

Kívülről nem tudták a pártot megfojtani, ezért szítják a párton belüli harcot, támogatják a belső pártellenzékét. Mi azonban nem adjuk fel. 1989-ben tudtuk, hogy helyünk a magyar munkás, a magyar dolgozó mellett van. Ezért hoztuk létre, ezért övtük 16 éven át a Munkáspártot. Számunkra ma sincs más út. A Munkáspárt marxista kommunista párt, a munkások, a dolgozó emberek pártja. Számunkra a jövőben is egy út létezik: harcolni a munkásért, a dolgozó emberért, a szocializmusért.

1. A Munkáspárt 21. Kongresszusa köszönetet mond a párt minden tagjának és szervezetének azért, hogy az eltelt több mint egy évben bátran és határozottan kiálltak a Munkáspárt kommunista politikája mellett, nem engedték, hogy a párt ellenfelei szétverjék a pártot.

2. A Munkáspárt 21. Kongresszusa a tagság bizalmáról és szolidaritásáról bizto-

sítja a Munkáspárt Központi Bizottságát, elnökségét és a párt elnökét. Határozott elvi kiállásuk és munkájuk jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a Munkáspárt túlélte az utóbbi időszak megrázkódtatásait.

3. A Munkáspárt 21. Kongresszusa elítéli a párt egyes tagjainak és szervezeteinek szervezett fellépését a Munkáspárt Központi Bizottságának döntései ellen. E tevékenység arra irányult, hogy leváltásuk a párt vezetését, a Munkáspártot szétzilálják, és kiszolgáltatassák a Magyar Szocialista Pártnak. A frakciózók súlyos károkat okoztak a Munkáspártnak, több mint ötszáz napja elvonják a párt energiáját a választási és pártszervezési munkától.

A 21. Kongresszus felmenti alelnöki tisztségéből Vajnai Attilát és kizárja a Munkáspártból.

A kongresszus felszólítja a párt tagjait és szervezeteit: mindenütt állítsák helyre a pártfegyelmet.

4. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja, hogy az elmúlt években Magyarországon a tőkés rend stabilizálódott. A szegénység, a társadalmi igazságtalanság, a kiszolgáltatottság, a tőkés kormányok nemtörődomsége Európa más országaihoz hasonlóan Magyarországon is felerősítette a szélsőjobboldali jelenségeket, a zsidó- és cigányellenességet. A Munkáspárt a jövőben is mindent megtesz a szélsőjobboldal ellen. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megerősíti a párt eddigi politikai értékelését: Magyarországon nincs fasiszta veszély. A kongresszus felszólítja a párt tagjait, hogy ne üljenek fel a szocialista-liberális propaganda félrevezetésének, a párt politikai értékeléséhez tartsák magukat.

5. A Munkáspárt 21. Kongresszusa megállapítja: a tőkés uralkodó osztály két politikai csoportosuláson keresztül fejt ki hatalmát. Az MSZP vezette konzervatív blokk közös célja a magyarországi tőkés rend további erősítése, az osztályharc elfojtása, a multinacionális tőke és a hazai nagytőke érdekeinek érvényesítése. A kapitalizmus alapvető kérdésében, a tőke és a munka kérdésében az MSZP és a Fidesz között nincs különbség. Az MSZP nem a kisebbik rossz, ha-

nem ugyanolyan tőkés párt, mint a Fidesz.

A Munkáspárt feladata nem az, hogy egyik vagy másik tőkés pártot támogassa, hanem az, hogy a Munkáspárt és vele a magyar munkás és dolgozó bejusson a parlamentbe. A tőkéséssel szemben a munkásnak az érdekeit kell védeni, és ezt ma Magyarországon csak a Munkáspárt teszi. A kongresszus megerősíti a Központi Bizottság korábbi döntését: a Munkáspárt a 2006. évi választásokon önállóan indul, nem támogatja egyik parlamenti pártot sem, semmilyen politikai együttműködést nem kíván sem az MSZP-vel, sem a Fidesszel.

6. A Munkáspárt 21. Kongresszusa kijelenti: a Munkáspárt megőrzi a demokratikus centralizmus elvét, mert a tőkés rend elleni harcunkban a fő erőnk pártunk eszmei és szervezeti szilárdsága, fegyelmezettsége. A kongresszus megerősíti: a párt tagjának csak az tekinthető, aki elfogadja a párt politikáját, részt vesz egy alapszervezet munkájában, és rendszeresen fizeti a tagdíját.

Budapest, 2005. november 12.

Munkáspárt Központi Bizottsága

Egy éve volt a népszavazás

Egy esztendővel ezelőtt javában harcoltunk azért, hogy minél többen menjenek el a népszavazásra, és minél többen mondjanak igent a Munkáspárt által feltett kérdésre, azaz, hogy a kórházak maradjanak állami tulajdonban. Az eredményre is emlékezünk: egy éve, december 5-én majdnem két millió ember támogatta az általunk feltett kérdést. Jogilag nem volt kötelező a döntés, politikailag azonban némileg megkötötte a hatalmon lévők kezét. A mai napig nem került sor a magyar kórházak átfogó eladására.

Legnagyobb sikerünk 15 év alatt

A kórházak eladása elleni népszavazás a Munkáspárt csatája volt. Mi kezdeményeztük. Mi gyűjtöttünk össze 300 ezer aláírást. Mi fagyoskodtunk, mi küszködöttünk. Az Alkotmánybíróság késlekedése ellen mi vonultunk az utcára, a mi budapesti tagjaink tüntettek hétről hétre. Rosszat akaró szocialisták és párton belüli ellenzékiek mondhatják az ellenkezőt – nem úgy volt. A siker is a miénk volt, hiszen az emberek máig emlékeznek. A gázáremelés elleni mostani akciónk során is számtalan ember emlékezett ránk, és kérdezte: mikor gyűjtünk újra aláírást?

A népszavazási aláírásgyűjtés a Munkáspárt legnagyobb sikere volt tizenöt év alatt. Mindenekelőtt azért, mert legyőztük önmagunk tehetetlenségét és kishitűségét. 2002-ben rosszul szerepeltünk a választásokon, sokan már leírták a Munkáspártot. Talpra álltunk, és elértük azt, ami senkinek sem sikerült 15 év alatt. Összegyűjtöttük a népszavazáshoz szükséges aláírásokat annak ellenére, hogy időközben nagyon megnehezítették a feltételeket.

A siker része volt az is, hogy jó kérdést tettünk fel, olyat, ami mozgósította az embereket. Gyűjtöttünk mi korábban azért is, hogy Kádár Jánosnak legyen köztéri szobra. Nekünk rokonszenves volt az ötlet, az embereket nem mozgósította. Nem sikerült, de tanultunk belőle. Tavaly már olyan kérdést tettünk fel, ami a párttagságon kívül nagyon sok embert foglalkoztat.

A népszavazás volt az első komoly harc teltünk a töke ellen. Elvben korábban is harcoltunk a töke ellen, sőt voltak komoly utcai akcióink is. De most konkrétan zavartuk össze a töke erőit, megakadályozva átmenetileg a kórházak eladását. Egyikünk sem várt dicsőretet ezért a tőkével, a hatalomtól, de sok tagunkat és szavazónkat meglepett a töke és a hatalom heves reagálása. Kitaláltak bennünket az állami médiából, lejárató kampány indult ellenünk, mondván, összesszűrik a levelet a jobboldallal, sőt belülről is el kezdték rombolni a Munkáspártot.

Az MSZP ellen

A népszavazás során kerültünk először közvetlenül szembe az MSZP-vel. Az egész MSZP és a kormány is ellemezte magát a népszavazást is, és természetesen a kórházak eladását akarták. Szembekerültünk velük, de nem általában, hanem konkrétan, nem csupán Hillerrel, Medgyessyvel, Gyurcsánnyal, hanem egykori ismerőseinkkel, volt barátainkkal, sőt szomszédainkkal is. Ez a helyzet sok párttagunkat meglepett, nem készültünk fel rá. Sokan nem tudtak mit kezdeni azzal, hogy máttól kezdve az osztályharc konkrétan folyik, ahol konkrét emberekkel kerültünk szembe. Többségünk megértette az új helyzetet, de sokan voltak, akik elbátortalanodtak, sőt lemorzsolódtak.

Az MSZP kezdettől fogva az egész népszavazás lejárására törekedett. Amikor látták, hogy az aláírásgyűjtés sikeres lesz, megpróbálták megvenni a Munkáspártot. Ne adjátok be az aláírásokat, és cserébe számíthatnak ránk az önkormányzatokban. Nagyjából ez volt az ajánlat. Előbb Thürmer Gyulának tették meg. Mikor látták, hogy a párt választás NEM megkeresték Vajnait, és vele tárgyaltak. A későbbi pártellenzék előtt itt lebegtetik meg először azt a le-

hetőséget, hogy az MSZP kész segíteni a Munkáspártot, ha az megváltoztatja politikáját és új embereket állít a párt élére.

Fidesz: párhuzamos cselekvés igen, együttműködés nem

A népszavazás során tizenöt év óta először alakult ki olyan helyzet, hogy a Munkáspárt párhuzamosan cselekedett a jobboldallal, mindenekelőtt a Fidesz-szel. Korábban, a NATO-népszavazás idején a Munkáspárt és a MIÉP álláspontja lényegében azonos volt, s ez sokakat zavart, de ez már elfelejtődött. Akarta-e a Munkáspárt az együttműködést a Fidesz-szel? Nem akarta. Ez a lehetőség soha fel sem merült. A Fideszről világosan kimondtuk, hogy tőkés párt, maga is el akarta adni a kórházakat, amikor hatalmon volt, s várhatóan el akarja majd adni, ha hatalomra kerül. Tavaly azonban az volt a helyzet, hogy a Fidesz fantáziát látott a népszavazásban. A Munkáspárt ötlete, s még egyszerűsége, illetve a Fidesz stratégiai váltásába. A Fidesz részántra magát, hogy baloldali jelszavakkal nyeri meg a választást.

Mit tehetett a Munkáspárt? Mondhattuk volna, hogy köszönjük, de nem kérünk a Fideszből. Semmi sem változott volna, hiszen a népszavazás támogatása a Fidesz szuverén döntése volt. A Munkáspárt másként cselekedett. Nem működött együtt a Fidesz-szel, nem volt közös aláírásgyűjtés, nem volt közös kampány, semmi közös nem volt. Ugyanakkor kihasználtuk azt a tényt, hogy a Fidesz az Országos Választási Bizottságban és az Alkotmánybíróságban elhárítja a népszavazás elleni támadásokat. Ezt csak ők tudták megtenni, a Munkáspárt nem, mivel nincs ott egyik helyen sem. Okos politika volt? Igen, okos, hiszen el tudtuk érni célunkat. Osztálypolitika volt? Igen, mert nem tettünk senkinek semmilyen engedményt, de a töke ellen hatékonyan harcoltunk.

Társadalmi szervezetek: tanulságok és tapasztalatok

A népszavazás során kipróbáltuk szövetségi politikánk lehetőségeit is. A Humanista Párt sok ezer aláírással segítette a munkát. Gyűjtöttek az EDDSZ-be tömörült ápolónők is, a Magyar Orvoskamara orvosai, nem sokat, de gyűjtöttek. Voltak közös rendezvények a Szociális Fórum szervezeteivel is. A különböző betegségekben szenvedők szervezetei rokonszenvesnek találták a kezdeményezésünket, de érdemi együttműködés nem jött létre. Eredmény azonban az, hogy megismerkedtünk. Ami nem ment tavaly, mehet később.

A Munkáspárt helyesen döntött később, amikor azt mondta: az együttműködés stratégiai kérdés, és a Munkáspárt mindig is széles együttműködésre törekszik a társadalmi szervezetekkel. Azonban mindig abban lehet és szabad együttműködni, amiben kölcsönös az érdek. A választásokon való együttműködés a politikai viszony igen magas formáját jelenti, s ehhez még nem érkezünk el. El fogunk érkezni, de ehhez időre és türelemre van szükség. A 2006. évi parlamenti választásokon a Munkáspárt sikeres önálló szereplése jó alapokat teremthet egy későbbi közös munkára.

– Munkatársunktól

Az Örs vezér téren a Munkáspárt

Spontán találkozó az aluljáróval. Kora délután van, huzatos az aluljáró, mindenki siet, az emberek kerülgetik a szórólapposztogatókat, s a hajléktalan kéréseket. Kis asztalunkra mégis felfigyelnek. Megszólítanak, megismernek a korábbi aláíróink. Látják a feliratainkat lakás- és hajléktalanügyben, kérdezik is mindjárt, hogy hol kell aláírni. Meglepődnek, hogy most a véleményüket kérjük. Szívesen beszélgetnek, legalább valaki meghallgatja őket is. A hetilapunkat viszik, mint a cukrot, sokan először találkoznak vele, és csodálkoznak, hogy most nem kérünk pénzt érte. Akinek van pár perce, azt szintén közös gondolkodásra kérjük. Nekem a 25 év körüliek és a 60 év feletiek álltak meg, azokkal tudtam beszélgetni.

28 éves fiatalember: az édesanyjával él, elférnének a lakásban akkor is, ha megnősnél. A mama elmondja, hogy ő bizony egy szoba-konyhás lakásban kezdte, de most nem tudná elindítani a fiát, hogy lakáshoz jusson. Az egy lakást két picit lakásra nem lehet cserélni, a kis lakások ára aránytalanul magas. A 60-as években megoldás volt indulásnak a szoba-konyhás bérlakás, e helyett kellene átmeneti időre garzon bérlakásokat biztosítani.

23 éves fiatalember: egyetemre jár testvérel együtt. Szülei letették a beugrókat, vettek egy lakást a fiúknak, melynek hiteltörlesztését már a fiatalok közösen állják. Egyetem mellett munkát vállalnak, ebből tartják fenn magukat a törlesztés mellett. Eddig albérléért fizettek annyit, amennyi a havi hiteltörlesztésük. Korrektil elmondja a fiatalember, hogy szülei háttér nélkül nekik sem sikerült volna. Úgy gondolja, hogy az új lakáshoz jutást már nem lehet jobban államilag segíteni, hiszen kamattámogatással, gyerekkedvezményvel, hosszú hitel-futamidővel, sőt jelenleg a lakáspiacon árletöréssel minden eszközt kimerítették az állam részéről. Belátja azonban, hogy kellenének elérhető áron bérebe vehető bérlakások is azoknak, akiknek új lakás megvásárlására soha sem lesz pénzük.

Több emberrel beszélve a bérebe vehető lakások elérhető áru bérlési díját jelenleg egy illetve két fő részére 15-20 ezer forintban, míg a családnak is alkalmas méretűt 30-40 ezer forintban határozták meg. A jelenlegi albérlési díjak ezeknek mintegy a kétszeresei, ami mellett már nem tudnak fennmaradni.

Fiatalember, jelenleg egyetemre jár, de azt már tudja, hogy csak vidéken szabad élni: Budapest elérhetetlenül drága, és nagyon zaklatott az élet. Vidéken feléből meg lehet élni, lakáshoz lehet jutni. Szerinte munkát is fog kapni az egyetem után.

Az idősebb korosztály nem ilyen derűlátó. A megszólítottak közül mindenkinek van lakható lakása. Vagy még a szülei által épített vagy bérelt régi lakásban, vagy a Kádár-rendszerben épített lakásban laknak. A korábban bérlakásban lakó örül, hogy a megvásárlási lehetőséggel élni tudott, de hogy hogyan tovább még csak elképzelése sincs. Van, aki meg sem tudta venni a bérlakást, s az állandóan emelt bérlési díjak megfizetése is gondot okoz, miközben a lakás felújítására gondolni sem mer. Fogalma sincs arról, hogy a gyermekei hogyan juthatnak lakáshoz.

62 éves asszony elmondja, hogy ő kapott bérlakást a Kádár-rendszerben, s elfogadta, hogy a „szociális háló” biztosítja a rendszer a ki nem fizetett, de megtermelt értéktöbbletből. Csak az az érthetetlen a számára, hogy most „szociális hálóra” sem telik, s a nyugdíja is a csökkentetten kifizetett jövedelem alapján lett megállapítva, így megélhetési gondokkal küzdhet 40 évi dolgozás után.

Javaslat hangzott el, hogy a képviselők a nép képviseletét csak némi tiszteletdíjért lássák el, mellette legyen hivatalos munkájuk. A képviselőknek a szakmai hivatalok szakemberei által összeállított anyagokat kell az őket testületbe küldők érdekeinek ismeretében véleményezni, nem az ő feladatuk a szakmai döntés. Hagyni kellene a szakembereket dolgozni, nem születnének havonta módosítandó törvények, rendeletek. A törvények, rendeletek célját kellene pontosabban meghatározni a tisztelt testületekben, a képviselőket delegálók (a nép) véleményének előzetes megismerése alapján.

A hajléktalan kérdést azzal kezdem, hogy meginterjúvoltam az aluljáróban egy hajléktalant. Most 32 éves, már 10 éve nincs állandó lakóhelye és állandó munkahelye. Inté-

zetben élt, s onnan kikerülve nem ismerte a pénz értékét, nagyon hamar utcán találta magát. Eger, majd Hatvan után most Budapesten él, mint mondja, itt a sok ember között mindig csurran-cseppen annyi, hogy fennmaradjon. Hajléktalanszállásra van bejelentve, ezért azonnal „betelt” a hely, ahova munkára jelentkezik. Van megfizethető bérű „munkaerő-szállás”, amihez természetesen munkahelyet kellene felmutatnia. A „22-es csapdájából” nem tud kiszabadulni. Van munkáltató, aki 3 hónapra biztosít munkát, de utána 9 hónapig nem veszi fel. Fekete munkára nem is megy el, mert a munkáját ki sem fizetik. Nem iszik, nem cigarettázik, tiszta, rendes, értelmes fiatalember. Nem adja fel, de nagyon fél a téltől, járja meghirdetett, és a javasolt munkahelyeket, sehol nem tudják alkalmazni. Indokolni nem kell! Szerinte, ha lenne megfizethető bérű bérlésményként egy önálló szoba, sok hajléktalannak jelentene lakásmegoldást. Sokan a tömegszállásokra nem hajlandóak bemenni, sok csalódás érte már ott őket a társaiktól. Körülbelül 8 négyzetméteren már lehetne önálló életet élni. Közös mellékhelyiségeket a bérlőadók tartaná karban. Aki az együttélés szabályait nem tudja betartani, azt lehessen kitenni a bérlésményből.

XVII. kerületi lakó szerint van is olyan kiürített, üresen álló volt munkahely, amiből lehetne ilyen kialakítani. Börtönné is át tudtak alakítani épületet, akkor ilyen átmeneti szállásokat is ki lehetne építeni.

Az építőipari munkásszállásokról kikerült, munkájukat elvesztett férfiak közül sokan kerültek végleg az utcára. Inni kezdték, lezüllöttek, nem találják a kiutat. Vidékre nem mehetek haza, mert munka ott sem volt, kereset nélkül a család is kitanasztotta őket. Itt a saját tapasztalatomat szeretném hozzátenni. 89-92-ig szinte az egész kivitelező ipart felszámolták, illetve privatizálták. Aki nem tudott azonnal saját lábba megállni, bizony utcára került. Lakások, termelő üzemek nem épültek, a beruházások nagyon megcsappantak. Az építkezések fizikai munkásai munkanélküliekké lettek, hiszen bankokban, kereskedelemben, hivatalokban nem őket alkalmazták.

Másik tapasztalat, hogy ma nagyon sok képzetlen ember alkalmi munkásként, napi bér mellett, „fekete munkásként” dolgozik az építőiparban, s nem is akar ezen változtatni, mert neki így biztosított a „szabad munkavállalása”, s többet keres, mint bejelentett munkatársai. Ezek az emberek nem hajléktalanok!

Javasolták a közmunkák biztosítását is a munkanélkülieknek, de a hajléktalanság ellen nem orvososság a közmunka sem.

A képzetlenség szintén oka lehet a hajléktalan-munkanélküliegnek. Jelenleg nincs olyan szálláshely, illetve munkalehetőség, ami mellett továbbképzésre lehetne járni. (Miből is mikor?)

Baráth Istvánné

Jó hírt hozott a posta röviddel lapzárta előtt: a Fővárosi Bíróság november 23-án bejegyezte pártunk új nevét. Még néhány jogi formáság hátra van, de rövidesen teljes joggal fogjuk használni új nevünket: Magyar Kommunista Munkáspárt.

Fővárosi Bíróság
1363 Budapest
Markó u. 27.

13. Pk. 60.682/1989/11.-II.

V É G Z É S

A bíróság elrendeli a 784. sorszám alatt nyilvántartásba vett „MUNKÁSPÁRT” elnevezésű társadalmi szervezetre vonatkozó alábbi változás bejegyzését.

A társadalmi szervezet neve megváltozott.

A társadalmi szervezet új elnevezése: Magyar Kommunista Munkáspárt

A társadalmi szervezet rövid elnevezése: Munkáspárt

Az alapszabály módosításának időpontja: 2005. év november hó 12.

Indokolás

A szervezet képviselője kérelmet terjesztett elő a bíróságnál a szervezetet érintő változás nyilvántartáson átvezetése iránt. A becsatolt iratok alapján a bíróság megállapította, hogy a módosítás mindenben megfelel a törvényes előírásoknak.

Ezért a bíróság az Etv. (1989. évi II. tv.) 15. § (7) bekezdése, valamint a 6/1989. (VI.8) IM rendelet alapján a rendelkező rész szerint határozott.

Budapest, 2005. évi november hó 23. napján

Magyarné dr. Erőss Monika sk
bíró

A kiadmány hitelűl: Földiné Lovas Ildikó

MAGYAR ÉS KOMMUNISTA, MAGYAR ÉS MUNKÁS

Pártunk tehát új nevet vett fel. De úgy vette fel az új elnevezést, hogy közben megtartotta a Munkáspárt nevet is. A Munkáspárt kifejezés benne van a párt teljes nevében, ami természetes is, hiszen mint eddig is, mi a jövőben is a munkásság, a dolgozó emberek pártja vagyunk. És ami nagyon fontos: „Munkáspárt” lesz a párt hivatalosan bejegyzett rövid elnevezése. Aki attól tartott, hogy a kopogtatócédula gyűjtésnél zavar lesz, ne aggódjon, nem lesz! A Magyar Kommunista Munkáspárt nem újonnan alakított párt, hanem maga a Munkáspárt, csak egy olyan új névvel, amely jobban kifejezi a mai helyzet követelményeit.

Az eddigi pártellenzék, amely november közepén megalakította saját pártját, s a Magyarországi Munkáspárt 2006 elnevezésű szervezetet, most két dolgot terjeszt. Egy részük azt hirdeti, hogy két új párt keletkezett, a Fratanolo-féle párt és a mi pártunk, a Magyar Kommunista Munkáspárt, és ennek a két pártnak kell osztozkodnia a Munkáspárt tagságán és vagyonán. Nem így van! Ők új párt, ez vitathatatlan. Az eddigi pártellenzék döntött úgy, hogy kiválnak, kilépnek a Munkáspártból. A Munkáspárt tagjainak többsége nem lépett ki, hanem maradt a saját pártjában, csak most már a párttagság közös akarata alapján Magyar Kommunista Munkáspárt néven.

Megint mások azt terjesztik, hogy a Fratanolo-féle párt a Munkáspárt jogutódja, s ezen az alapon akarnak mindent maguknak. Ez sem több

puszta handa-bandázásnál. A Fratanolo-féle Villányi úti „kongresszus” határozatai a Munkáspártra nézve érvénytelenek. A mi szervezeti szabályzatunk ugyanis világosan kimondja, hogy a párt szövetségéről csak a tagság dönthet, pártszavazás útján. A pártszavazás kiírása meg a Központi Bizottság dolga. Ilyen pártszavazást nem írt ki a Központi Bizottság, és nem is került rá sor. Kongresszust sem hívhat akárki össze, csak a Központi Bizottság. A Fratanolo-féle összejövetel a létszámától függetlenül nem több mint egy ellenzéki összejövetel. Magukra nézve hozhatnak kötelező határozatot, s ezt meg is tették, pártot alapítottak.

Nyilván nem mindenki akarta közülük, hogy új párt legyen. Inkább belülről folytatták volna a Munkáspárt rombolását. A Munkáspárt Központi Bizottságának november 12-ei ülése azonban keresztülhúzta számításukat. Világossá vált, hogy a Központi Bizottságban és a szélesebb aktivistakörben elfogyott a levegő az ellenzék számára. Most némileg skizofrén helyzetben vannak, egyszerre játszószék az új pártot, és ezzel egyidőben megpróbálnak vissza-visszalőni rájuk, a Munkáspártra. Jó idegek, türelem kell, de ezzel is megküzdünk. Ha 500 napig bírtuk, most már kibírjuk. Ehhez ad erőt az a tény, hogy pártunk politikai arculatváltásának fontos szakasza fejeződik be: új neve van a régi pártunknak, magyarok vagyunk és kommunisták, kommunisták vagyunk és munkások.

M.L.

KINEK HASZNÁL?

Dér István, aki eddig a Munkáspárt gyöngyösi szervezetének titkára volt, levelet küldött a párt elnökének. „Telefonon történt előzetes megbeszélés alapján a november 25-ei lakossági fórum megszervezését az alapszervezet vezetősége nem támogatja, így a látogatástól szíveskedjék eltekinteni.” Dér István november 19-én ott virított a Vajnai-Fratanolo-féle párt gyűlésén, ezért levele érthető. Ő más pártot szervez, nyilván majd Fratanolo úr látogatása lesz kívánatos.

Van azért egy kis bökkenő. Thürmer Gyulának a gyöngyösi párttagság képviselői azt mondták legutóbbi látogatása idején, hogy tévedtek, amikor Tajcs Ferenc hívó szavára otthagyták a június 4-ei csepeli kongresszust. Azt is mondták, hogy ők a Munkáspárt tagjai voltak és maradnak a jövőben is, sőt támogatják a párt új nevét is. Kommunisták vagyunk, mondjuk is ki!

Azon az emlékezetes gyűlésen egy ember volt a párt többsége ellen, Szabóné Farók Éva, a megye akkori KB-tagja, azóta ő is a Fratanolo-párt lelkes tagja. Dér István is oda húzott, de a jelenlévők előtt nem merte igazi arcát kimutatni, a tagság viszont tudta, hogy mit kell tenni. Vállalta a kommunista nevet, és vállalta azt is, hogy pénzt gyűjt. Erzsike néni kapásból igen komoly összeggel támogatta a Munkáspártot.

A látogatás, amit Dér úr lemondott, Erzsike néninek szólt, és mindazon barátainknak, akik támogatják a Munkáspártot. Egy vidéki öregek otthonában tett látogatás esemény, amit legalább a helyi sajtó bemutat. Esemény, ami megmarad az ott élők emlékezetében, és segít nekünk a választásokon.

Dér úr most ettől fosztja meg a Munkáspártot. Kinek használ vele? Természetesen a Munkáspárt ellenfeleinek, az MSZP-nek és mindenki másnak. Dér úrnak és társainak azonban tudniuk kell: ha a Munkáspárt elnöke el akar menni Hevesbe, el fog menni, Az elmúlt tizenöt évben sem a Pofosz, sem a MIÉP, sem senki más nem tudta ebben megakadályozni. Most is el fog menni, Erzsike néni kedvéért, s mindazokért, akik tisztességes és becsületes tagjai a Munkáspártnak.

M. L.

SZABÓ IMRE
– új megyei
pártszervező
Somogyban

Szabó Imre 52 éves mezőgazdasági gépészmérnök Somogyban elsőként írta alá a képviselőjelölti megállapodást a Munkáspárttal.

Somogyjád alapszervezetének titkára, a megyei elnökség eddigi tagja elvállalta az országos elnökség felkérését a Munkáspárt újjászervezésére Somogyban. Szabó Imre elvtárs várja minden megyei kommunista jelentkezését!

SAJTÓKÖZLEMÉNY

Gatter László vonja vissza feljelentését!

A Fővárosi Bíróság, a Vajnai kontra Munkáspárt ügy elsőfokú tárgyalását követő időben, június 10-én beperelte a párt vezetését.

A bírósági ítélet után a Munkáspárt a honlapján közzétette azon véleményét, miszerint lehetséges, hogy az ítélet mögött politikai szándékok húzódtak meg.

Az eljárás azóta is tart a Munkáspárt elnöksége ellen.

A Társaság a Szabadságjogokért szervezet sajtóközleményt adott ki, amelyben elítéli és a szabad véleménynyilvánítás korlátozásának tartja a Fővárosi Bíróság elnökének eljárását.

A Társaság a Szabadságjogokért (TASZ) megdöbbentéssel értesült arról, hogy Gatter László, a Fővárosi Bíróság elnöke rágalmazás miatt feljelentést tett a Munkáspárt egyes vezetői ellen, mivel a párt honlapja „politikainak” nevezte a bíróság egyik, a Munkáspárt belső vitájával kapcsolatos ügyben hozott ítéletét.

*

A bíráló és a véleménynyilvánítás szabadsága a nyitott társadalom egyik sarokköve. Egy nyitott, demokratikus társadalomban különösen fontos, hogy a polgárok félelem és a retorzió veszélye nélkül fogalmazhassák meg a véle-

ményüket a közhatalmi szervek tevékenységéről. Ezt a felfogást osztja az Alkotmánybíróság 30/1992. sz. határozata is.

A TASZ határozott álláspontja, hogy bármely közhatalmi szerv döntéséről, így a bírói ítéletekről a polgárok szabadon alkothatnak – mégoly megalapozatlan – véleményt, azokat szabadon minősíthetik is. A TASZ egyedül a többi hatalmi ág szereplőitől – így országgyűlési képviselőktől, kormányzati tisztviselőktől – vár el önmegtartóztatást a bírói ítéletekről való véleménynyilvánításban.

A TASZ úgy véli, a bírói kar tekintélyét éppen az szava-

tolná, ha a bírósági vezetők nem sodródának bele napi politikai vitákba és a bíróságok tevékenységét érő kritikákat kellő nagyvonalúsággal fogadnák. Elszomorító, hogy éppen a bíróság, amely alkotmányos rendeltetésénél fogva pártatlan őrzője a politikai szabadságjogoknak, nyúl – vezetői útján – büntetőjogi eszközökhöz a bíráló elfojtása érdekében.

A TASZ különösen aggasztónak tartja, hogy az utóbbi időben közhatalmi szervek és közszereplők – jóhírnevük védelme mögé bújva – rendszeresen kíséreltet tesznek a szabad véleménynyilvánítás megakadályozására.

A TASZ elvárja Gatter László elnök úrtól, hogy vonja vissza feljelentését, egyúttal ingyenes jogi segítséget ajánl fel a feljelentett munkáspárti vezetőknek.

Budapest, 2005. november 28.

dr. Dénes Balázs s.k.
a Társaság
a Szabadságjogokért elnöke

Újabb politikai lózung

Bosszantja az embert, ha amatőr politikusok mágusokként és megváltó inasokként üres frázisokat pufogatnak. A nép pedig ámulva nézi, hallgatja az egyre nagyobb csinnadratta közepete zajló produkciókat. Az utóbbi időben – talán a gazdaságpénzügyi gondok fokozódása és a vele kapcsolatos tehetetlenkedések mind érzékelhetőbbé válása következményeként – egyre többen vállalkoznak nagyotmondásokra, csodákat prognosztizáló spilerkedésekre az országos „fejesek” közül.

Volt olyan okoskodó, aki a munka és a tőke egymással való összebékíthetőségének teóriáját hirdette. Mások a gengszter fizimiskájú kapitalizmus emberarcúvá formálhatóságának és az esélyegyenlőség megvalósulásának lehetőségét villantották fel. A milliárdos kormánytagok egyike büszkén hangoztatott mondandójával baloldali platformra helyezte nem rég a hazai kapitalizmust. Legutóbb pedig a szocialista kormány felfokozott küldetésű elnöke Nemzeti Szegénységellenes Program kidolgozását kezdeményezte. Úgy vélte, szükség van ilyenre; hiszen alapos vizsgálódás eredményeként rádőbbsen, hogy több milliónyira tehető a szegények létszáma hazánkban. Szegénység csökkentését célzó elgondolása nem más, mint egy milliárdos kormányfő légből kapott ideája. A politikai szemináriumok hallgatói is megtanulták az előző rendszerben, hogy tőkés gazdasági viszonyok közepette lehetetlen megszüntetni a szegénységet; hiszen az a munkanélküliség elkerülhetetlen velejárója. S azt is tudják, hogy ez az állapot azért jöhetett létre, mert a többségtől elvettek a tizenöt év alatt mindent, amit az előző rendszer negyven esztendejében alkotott.

A szocialista kormány feje a gyermekszegénység felszámolását sorolta a legfontosabb te-

endők közé. Nemes a szándék, de hogyan, mimódon kerítene erre sort? Tán csak nem úgy, hogy miközben a szülők a nyomor bugyraiban vesztegelnek tovább, csemétéik majd kiemelkednek onnan? A demagóg szólásokat hangoztató államférfit ez az anomália nem érdekli. Úgy véli: „Azért van szükség a gyermekszegénységellenes programra, hogy a gyermekek érezzék, sorsuk saját tehetségükön múlik és nem azon, hogy hova és milyen családban születtek”.

Okfejtése alig több üres fecsegésnél. Hiszen a szegénységnek egyik legszomorúbb következménye éppen a szegregáció, mely következtében a szegény családokban generációon keresztül újatermelődik a szegénység. S ha a miniszterelnök úr nem tudná, ebből következően az a nyilvánvaló tény, miszerint a polgári társadalmak az „korlátlan szabadsággal” övezett birodalmában ki, hová, milyen anyagi helyzetű családba születik, bizony ott marad, s kilátástalan helyzetét utódai is átörökíti. Ezen az állapoton csupán a tőkés rendszer megvalósításával lehetne változtatni. Mert tehetséggel, szorgalommal, tanulással csakis a szocializmusban lehetett pénz nélkül boldogulni, egzisztenciálisan kiemelkedni. A pénz birodalma (s ezt a milliárdos miniszterelnök is tudja jól) egyedül a pénz-

zelés szabadságát ismeri el e téren is rendezővelnek. Akinek nincs vagy csak kevés van belőle, hiába igyekszik, nem jut ötről hatra.

Főlöszlegesen ismételnie azt, amit mindenki tud. Jelesül, hogy a „szegénység a magyar társadalom legfájdalmasabb betegsége”, ha gyógyítása nem lehetséges. E krónikus állapotról egy dúsgazdag papolhat nekünk, súlyát azonban képtelen mérlegelni. Azt csak és kizárólag azok tudják és érzékelik igazából, akikre a megtollasodott kisebbség önkényesen rászabadította a tőkés rendszerrel járó nyomort és kilátástalanságot.

A szegénység felszámolását célzó proklamáció kinyilvánítója: „a jóérzésű magyar emberek összekapcsolásával” számít. Leginkább azokéra, akik az ország anyagi javainak jelentős részét elhappolták anno. Ők bizonyára megszívlelik milliárdos kollégájuk kérését, s felsorakoznak mellé a nagy ívű álmodozásban. Hadd legyen – úgymond – kizsákmányoltjaiknak is némi esélye a túlélésre. Hadd jusson nekik is néhány lehulló morzsa a milliárdosok asztaláról.

Miután annyi lózungot elhitünk már az uraknak a rendszerváltás óta, a szegénységellenes program keltette illúziótól újfent várhatjuk majd a soha nem teljesülő csodát. Ámuldozhatunk rajta. Amivel más tőkés országok vezetői hiába kísérleteztek évtizedekig, a szegénységet a mi országlóink rövid idő alatt megszüntetik. Ha mégsem, annyi baj legyen. Fő, hogy a milliárdosok és vazallusaik vagyona zavartalanul gyarapszik tovább.

Dr. Südi Bertalan

Ingyen sem kell a föld a parasztnak

A kormány földprogramját ismertette Gyurcsány Ferenc hangsúlyozta, hogy az állam százezer hektár földet ad az önkormányzatoknak, s a testületek ingyen szétosztják a rászoruló gazdáknak, s azok között, akik állattartó teleppel rendelkeznek. A miniszterelnök szerint ezzel jelentősen növekedik a szociális biztonság, mert hazai viszonyok között ötven hektár alatti területen nem lehet gazdaságosan szántóföldi növényeket termeszteni. Arra voltunk kíváncsiak, hogy Csongrád megye településeinek gazdálkodóinak a földprogram eme részéről, vagyis az ingyenes földjuttatásról mi a véleményük.

A Szegedtől 15 kilométerre levő Szatymaz határában egy háza csöngettem be, s ajtónyitás, bemutatkozás után a 23 éves Pápi Krisztiánnal kezdtünk beszélgetni.

– *Hányan laknak a falu szélén található házban, s mivel foglalkoznak?*

– Négy évvel ezelőtt Sándorfalváról költöztünk ide anyámmal, testvéremmel. A ház mellett egy hektár saját tulajdonú földön burgonyát, karfiolt, kelkáposztát, répát, karalábét termesztünk egyedül, mert édesanyám beteg. Korábban Sándorfalván tyúkokat tartottunk, nagyanyám disznókat is hizlalt, de abbahagytuk, mert nem teljesíthetőek a mostani követelmények, legalábbis nem éri meg állatokat tartani. Disznókat például csak táppal lehet etetni. A gazdák adhatnának a sertéseknek kukoricát is, de olyan magas az ára, hogy szinte megfizethetetlen, akár a növénytermesztéshez szükségesek kellek. Úgyhogy hiába vezetnek be a földprogramot, az emberek nagy többségén ez nem segít. Az önkormányzatok által ingyen juttatott föld senkinek sem kell, mert ahhoz, hogy megműveljék, plusz támogatásra lenne szükségük. A piac is haldoklik, s így a termésük a földben rohadna.

– *Mióta foglalkozik növénytermesztéssel, s milyen tervei vannak?*

– Jelenleg munkanélküli vagyok, korábban bezinkutas voltam, aztán a kiskundorozsmai nagybanin árut terítettem, s az egyik boltban raktárosként alkalmaztak. Egy-két hét múlva Angliába megyek dolgozni. Ismerőseim egy húsipari cégnél vannak, s hívtak, hogy menjek ki, mert ott van munkalehetőség. Nemsokára indulok, s úgy tervezem, hogy huzamos ideig kint maradok, mert mint ismerőseim mondták, jól lehet keresni. Anyámat, öcsémet sajnálom itt hagyni, de rajtuk kívül semmi sem köt ide, ahol nem tudok megélni.

Szatymazról a csúsós út miatti óvatos vezetés sem tartott negyed óráig, mire Zsombó határában megálltam a főlíáknál.

– *Mit csinál?* – kérdeztem bemutatkozás után Kovács Lászlótól.

– A tizenkét főlíásátorban hajnalonként elkezdtek fűteni és egész nap ezt csinálom. Érték hozzá, kazánfűtő vizsgám van, egyébként östermelő vagyok. De nem foglalkozom a növénytermesztéssel, fűtök és kész. Sándorfalván anyámmal ketten

vagyunk egy családi házban, apám meghalt, én nem nőültem meg. A rokonaim paprikát, paradicsomot termesztnek a főlíákban, hajnalban kijövök, fűtök, este hazamegyek. Kapok tőlük pénzt, elég a megélhetésre.

– *Miért nem foglalkozik termesztéssel?*

– Nem éri meg. A piacokon pangás van, az üzletházakban viszont sorban állnak az emberek és veszik a silány külföldi termékeket. Nekem Sándorfalván csak akkora kertem van, amiben a kettőnknek való zöldségféle megterem. Nem kell nagyobb terület. Most hiába akarnak adni a gazdáknak földet, nem kell nekik, mert a növényvédőszer, a szerves- és műtrágya, a vetőmag olyan sokba kerül, hogy aki elkezd, biztos belebukik. A termelőket elnyomják a magas költségekkel, megölik a parasztot akkor is, ha most önkormányzati földet ígérnek neki, mondván, hogy szociális biztonságban lesz, ha nagyobb területen gazdálkodik. De ki műveli meg az ötven, hatvan vagy annál is több hektárt? A gyerekeik nem érdekli a mezőgazdaság, egyedül nem bírja csinálni. Ha nagy nehezen talál napszamosokat, az összes pénze rámeleg. Nem ez a megoldás, hanem az, hogy ki kellene tiltani az országból a hitvány külföldi termékeket és ha a paraszt bemeleg a mezőgazdasági boltba, ne csillagászati árakért adják neki, amiket kér.

Zsombótlól sincs messzebb húsz kilométernél Domaszék, ahol a falu határában észrevettem a földön dolgozó férfit, aki látva nézelődésemet megszólított.

– *Nézze itt a másodvetésű szabadföldi répát, olyan friss, mintha tavaszi lenne* – mondta, s kezét fogtam Fekete István östermelővel. – Ezen kívül a két hektáron termeszték káposztát, zellert, s árpát, kukoricát is.

– *Állatokat is tart?*

– Otthon Hattyas-telepen, ahol lakom. Szegedről minden nap kijövök ide, s művelem a földet. A családi házunk mögötti ólban öt disznót hizlalok. Ma hajnalban is teliöntöttem a vályukat, aztán fölmentem a konyhába, s hallgattam a falurádiót.

– *Miket hallott benne?*

– Gyurcsány a földprogramot ismertette azt mondta, hogy földet ad azoknak, akiknek állattartó telepük van, s ott gazdálkodnak. De mit ért azon, hogy állattartó telep? S hány disznót, tehenet, aprójószágot szükséges ott nevelni, hogy kapjanak akkora földet a gazdáknak, ami a takar-

mány előállításához kell? A hattyasi ól, ahol öt disznót hizlalok, nem telep. Tehát nem kapok az önkormányzattól földet. Vagyis nem éri meg sertést tartani, mert a kukorica, árpa mázsája kétezzer forint, s ha bemeleg a tápboltba, egy mázsa takarmányért elkérnek ötezeret. A húszüzemek pedig 240-250 forintért veszik meg a disznó kilóját élőszületben. A miniszterelnök megint olyan dolgot talált ki, ami a parasztnak nem használ. Akiknek van állattartó telepük, tehát nagyban gazdálkodnak, azok 80-100 hektárt művelhetnek, ahol a takarmány megte-rem. A kis emberek helyzetén kellene javítani úgy, hogy az állattartóknak fizessenek megfelelő átvételi árat, mert a termelőknek az adna segítséget.

A magyar mezőgazdaságunkat érintő ígéret-halmaz, s ezeken időpontja is furcsa. A minisztérium nemrég bejelentette, hogy az idén 150 milliárd forint, jövő januárban és februárban pedig további 100 milliárd forint támogatáshoz jutnak az agrár-gazdálkodók. Jövőre 22 százalékkal emelkedik az agrár- és vidékfejlesztési támogatások összege. Az egy termelőre jutó éves támogatás így eléri a kétmillió forintot.

Nézzük először az időpontot, vagyis azt, hogy a választások előtt néhány hónappal történt ez a bejelentés, tehát nem az új kormány működésbe lépését követően, vagyis három és fél, három vagy két évvel ezelőtt, hanem 2005 végén, amikor idő előtt ugyan, de már megkezdődött a kampány.

Az nem furcsa, hogy a gazdálkodók egyrészt kételkednek a kétmillió támogatásban, mert elképzelhetetlennek tartják, hogy ezeket az összegeket a több mint százezer mezőgazdasági termelőnek odaadják, másrészt felháborítja őket, hogy a kis emberek, akik történetesen másfél holdon gazdálkodnak, hiába várják az igénylősük – hol és mikor kell kérvényezni rejtély – után a pénzt, nem kapják meg, mert a terület nagyságától függ majd a támogatás.

Az megint furcsa, hogy most, az év végén földprogramot harangoznak be, vagyis nem három vagy két évvel ezelőtt, hanem a kampánykor úgy, hogy ezzel szociális biztonságot ígérnek.

A termelők ebben sem bíznak, mert az ingyen juttatott föld senkinek sem kell, ugyanis a műveléséhez plusz támogatásra lenne szükség, a magyar termékek piaca haldoklik, az östermelő abbahagyta a növénytermesztést, mert ráfizet, s egyébként is ki műveli meg a hatvan-nyolcvan hektárt? És mit jelent az, hogy állattartó telep? Akik öt-tíz-tizenöt disznót hizlalnak, tehát nem nagyban gazdálkodnak, ezáltal is elesnek a lehetőségeiktől.

Tarnai László

CSEPELI SZABÓ BÉLA: AZ ÉLET SZIKRÁI

1. ÉLETKÉP

Egy munkáskéz tenyerén.

– Jó reggelt Élet!

Úzd el magadból az árnyak fenyegető seregét,

hogy világosabban lássad, a küzdő-vajúdó emberi lét

Világot fenntartó tenyerét, s benne a munka két égő jelét:

Egy Vér- és verejtékcsépp Két élő, lüktető tengerét,

Melyekből visszaverődik a Csillagos ég és földanyánk képe: –

a Háború és a Béke...

2. NAPSZEKÉR

Tanyai életkép

Mintha egy ősi, bibliai álom

visszfénye vibrálna végig a tájon:

a dűlőút görbe, rossz rúdjához kötve,

dobverő-lábú csödörök, kancák

verik a puszták borostás arcát,

s dübörgő léptű nagy vasbogarak

feszülnek bele a szélbe, a hámba,

hogy a jegenyepillás dombok alatt

fel-felsötétlő pokoli sárból

kihúzzák végre a hajnali ég

tengelyig süppedt Napszeke-
rét.

3. MÉHEK ÉS DARAZSAK

Párbeszéd a fiammal

– Mondd, apám,

ez a lármásan fortyogó gyűlés,

ez a parázsló, mérges hangulat

néked mit juttat eszedbe?

– Azt fiam, hogy a darazsak

épp úgy rajzanak, mint a méhek,

de sajnos nem termelnek mézet,

csak mérget és parazsat.

MEGJELENT AZ EZREDVÉG 2005. KARÁCSONYI SZÁMA

Fléger Tamás (balra) és Szőke János (jobbra) egyik vendéglátójukkal

Munkáspárti szakszervezeti delegáció Görögországban

A Görög Kommunista Párt (KKE) szakszervezeti ügyekkel foglalkozó osztályának meghívására, november 23–27-én két tagú, a saját szakmai szakszervezetében is tevékenykedő munkáspárti delegáció látogatható Athénba.

A módszertani és tapasztalat-átadó beszélgetésekhez méltó környezetet biztosítottak a görög kommunista munkásmozgalmi relikviákkal gazdagon díszített impozáns központi székházának tárgyalótermei.

A magyar küldöttség tájékoztatást kapott a görög dolgozóknak a Görög KP által vezetett, a multinacionális és a nemzeti törke elleni harcáról.

Megfigyelhető volt, hogy mind az ottani, mind a magyar munkavállalókat ugyanazok a problémák feszítik: fokozott privatizáció mellett az állam kivonulása az iparból, az egészségügyi-intézményekből. A magánkézben lévő intézmények magas aránya, az államiak kevés száma és alacsony betegellátó színvonala; a magas nyugdíjkorhatár, a közművek magántulajdonra és a szolgáltatásai megfizethetlensége. Az euró bevezetése 30 százalékos áremelkedéshez vezetett.

A kereskedelmi dolgozók

szakszervezetének KKE-tag fiatal titkára is a magyar gondokkal megegyezőket említett. A munkavállalók retorzióktól való félelmét a szakszervezetbe lépés után, a ki nem fizetett túlmunkákat, a rendkívül alacsony, 450–500 eurós béreket az általuk követelt 1300 helyett.

Az eredményeik között sorolhatták azonban a szakszervezet kommunista vezetését, az 5 eurós tagdíjából történő önfenntartásukat, a dolgozók ingyenes jogi képviseletét munkaügyi vitákban, a vendégmunkások meggyőzését a kommunista szakszervezeti vezetőkre történő szavazásra.

A magyar delegáció megismerkedett az élelmiszeripari termékek csomagoló és palackozó dolgozók szakszervezetének munkájával is. Ez az érdekképviseleti szervezet ugyan már 1928-ban megalapított, de csak mostanra sikerült osztályharcos munkások érdekeit szem előtt tartó kommunista vezetést megválasztani. Itt is alacsonyak a fizetések. Az országban a 70 százalékban külföldi tulajdonban lévő vállalatok, a bizonytalan eredetű, import élelmiszerek uralma okozza a legnagyobb problémát.

Görög elvtársaink utat is mutattak az apátiában szenvedő magyar munkásság „felbresztéséhez” és ezzel együtt a párt minél szélesebb elismertségéhez, politikai súlyának növeléséhez.

A KKE 1999-ben útjára indította a PAME (betűszó: menjünk) szakszervezeti mozgalmat.

Ez célul tűzte ki az egyetemes görög munkásság problémáinak megjelenítését a társadalom előtt. A Görög KP önmagát a háttérben tartva ad minél nagyobb nyomást a közös gondokra és őket meggyőzve, egyre nagyobb tömegeket tud megmozgatni és egyúttal egyre több emberrel tudja beláttatni, hogy a munkások, dolgozók életének jobbátételére, a társadalmi bajok megoldására egyetlen helyes út, úgy Görögországban mint Magyarországon a szocializmus.

Fléger Tamás

Emlékezzünk!

Bő fél esztendővel az első május elsejei ünnepségek után 1890. december 7–8-án tartotta alakuló ülését a Magyarországi Szociáldemokrata Párt, amely a tőkés rendszer felszámolását és a kizsákmányolásmentes szociálista társadalom létrehozását tűzte ki célul.

Az újdonsült osztályharcos szervezet, amely osztrák mintára fogalmazta meg *Elvi Nyilatkozatát*, hazai viszonyok között többszörösen is megszólt volt. A párt balszárnyához tartozó aktivisták (például *Alpári Gyula, Achim L. András, Nyisztor György, Szakasits Árpád*) mindvégig a munkásosztályt, illetve a pro-

Az MSZDP megalakulása

kat képviselő, radikális politikai irányultság mellett szálltak síkra. Követőik felléptek a két világháború ellen és részt vállaltak a proletárdiktatúra, illetve a népi demokratikus átalakulás, majd a szocialista rendszer irányításában. Ezzel szemben a „szalonképes” szocdem élharcosok (*Mezőfi Vilmos, Garami Ernő, Peyer Károly*) hívei alárendelt szerepre kárhoztatták a munkásmozgalmat: a dolgozók fellépését csupán szociális követelések kivívására korlátozták. Egy részük sem a Tanácsköztársaság idején, sem a felszabadulást követően nem támogatta Magyarország demokratikus megújulását, az

ellenforradalmi reakciós kormányokat ellenben annál inkább, példa erre az 1921-es Bethlen–Peyer paktum, amelyben az opportunisták vezetői többek között a közalkalmazottak érdekvédelméről is lemondtak.

Napjainkban a peyerista szociáldemokrácia Európa-szerte reneszánszát éli, a francia szocialisták és az álszocialista Tony Blairen kívül ennek az irányzatnak a táborát növeli az MSZP is, amely (a párt szocializmusban gondolkodó tagjait kivéve) a munkásáruló, piacbarát politika mellett kötelezte el magát.

B. Deák András

Frankhamisítás az irredentizmus szolgálatában

A húszas évek Magyarországa a világ érdeklődésének középpontjába került. Jovanovich Arisztid Amszterdam egyik pénzintézetében hamis bankókkal a kezében lebukott. Történt ugyanis, hogy a magyar úr, pénzmosás céljából átváltásra ajánlott fel egy francia ezerfrankost, de a tisztviselőnek feltűnt, hiányzik annak a gombostűnek a nyoma, mely a kötegek összefogására szolgált.

Emberünket letartóztatták, szállodai szobájában végrehajtott házkutatás során három, házinyomdában előállított papírpénzzel megtömött bőröndöt találtak. Immár senki sem hitt neki, miszerint a pénzt valakitől kapta beváltás céljából. Megindult a nyomozás.

A kaland 1923 őszén kezdődött, amikor is *Windischgrätz Lajos* sárospataki földbirtokos fejéből kipattant az ötlet: a szlovákok elleni irredenta mozgalom érdekében anyagi fedezetet lehetne biztosítani, ha francia ezerfrankos bankókat hamisítanának s azt Nyugaton valódiakra váltanák át. A tervet „fenn” (*Bethlen és Teleki*) jóváhagyták. Nem igaz tehát

Schmidt Mária állítása, hogy az ország legfőbb vezetői semmit sem tudtak a bűncselekményről.

A náciak segítségével alkalmas papírt és nyomdai gépeket importáltak, azok a Teleki Pál vezette Állami Térképészeti Intézetben kaptak helyet s ott bonnyolították le a pénzverést is. 30 000 bankót állítottak elő, de mindössze 8000-et találtak alkalmasnak a beváltásra. *Zad-ravetz István* lakásán a földre kiterített halmzat a tábori püspök, arisztokraták és más beavatottak taposták össze, hogy a bankók használtaknak tűnjenek.

Jovanovich lefogása után nekiláttak a szájak felgöngyöltéséhez. A nyomozásba francia szakemberek is bekapcsolódtak (*André Benoist*), de „nem találtak” jeleket, amelyek arra utalhatna volna, hogy a legfelsőbb vezetés érintett a kínos ügyben. *Rakovszky Iván* belügyminiszter rábeszélte *Windischgrätz herceget* és *Nádasy Imre* budapesti főkapitányt, a per folyamán hallgassanak Bethlen és Teleki szerepéről. A vádlottak – kicsik és nagyobbak – magukra vállalták a fejükre olvasott bűnököt. A herceg négy, a főkapitány három és fél évet kapott, amelynek csak elenyésző részét kellett letölteniük. Az alkuban valamennyi fél állta a szavát.

Am semmi sem maradhatott titokban. *Pallavicini* őrgrof a parlamentben kijelentette: „...állítom azt, hogy Bethlen miniszterelnök hónapok óta tudomással bír a készülő frankhamisításról”. Bethlen azzal rigogatta ellenfeleit: amennyiben ő lebukik, jön az anarchia (1919). Az antant tolerálta a kormány „félrelépését”, mert nem volt érdekelt a magyar ellenforradalom meggyengülésében. Bethlen Istvánt hősként ünnepelték, több vidéki város díszpolgárává avatta. Franciaország, „Európa szégyenpadjára” ültetett Magyarországtól mindössze 1 (egy) aranyfrank kártérítést követelt.

A horthysta bünszövetkezet, mely hamisított már szokott, dínárt, mely kirabolta a Tanácsköztársaság nagykövetségét, mely halomra gyilkolta ellenfeleit, rászolgált a Népszövetség kölesőneire, hogy stabilizálhassa tőkés gazdaságát és fasisztoid politikai rendszerét.

Hegedűs Sándor

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele.
VERES ÉREMBOLT,
VII. ker. Izabella utca 37.
Tel.: 322-4799
H–P: 9–17 óráig.

1989-es **Lada Samara** eladó.
Érdeklődni:
06-30-368-8678

Üdülőjog olcsón eladó!

450 000 forintért eladó Hajdúszoboszlón, négy-csillagos hotelben kétszemélyes luxusapartman üdülőjoga, amely minden év harmadik napjáról hetében egy hétre (7 éjszakára) vehető igénybe. Használati érvényessége 2032-ig szól. Hozzá tartozik a zárt parkoló, uszoda, szauna, termálvíz díjmentes használata. Örökölhető, ajándékozható, cserélhető időben, térben. Érdeklődni: 06(30)413-0897.

KÖLTÉS- VETÉSI RIPORT

Persze az ellenzék is tudhatná, hogy háromféle pénzügyminiszter van: az egyik tud számolni, a másik nem!

Hirdessen **A Szabadság** hetilapban!

Várjuk megrendeléseiket!

Részletes információ: **Huszár Zsófia**
Telefon: 313-5420

A Munkáspárt VII. kerületi szervezete Nefelejcs utca 8. alatti helyiségében 2005. december 4-én 15.00–17.00-ig Mikulás ünnepséget tart, melyre szeretettel várjuk a kerületben élő gyermekeket.

VESZTESÉGEINK

Kiss László, aki 1971 óta volt a párt tagja, 65 éves korában elhunyt. *Velencei alapszervezet titkára volt*
Dóra Dezső, aki 1947 óta volt a párt tagja, 76 éves korában elhunyt. *Kecskeméti önálló alapszervezet*
Juhász Margit, aki 1996 óta volt a párt tagja, 82 éves korában elhunyt. *Budapest, XV. kerületi alapszervezet*

EMLÉKÜKET KEGYELETTEL MEGŐRIZZÜK

Lapunkat rendszeresen szemlézi Magyarország legnagyobb médiafigyelője az

»OBSERVER« 1064 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

A Szabadság

A Munkáspárt központi politikai hetilapja
Felelős szerkesztő: Szabados Judit
Szerkesztőség: 1082 Budapest VIII., Baross utca 61.
Telefon: 313-5420 (közvetlen); 334-1509/22 m. Telefax: 313-5423
Lapterjesztés: Szigeti Endréné, tel.: 334-1509/23 m.
A Szabadság e-mail címe: mp400@axelero.hu;
internet cím: www.aszabadsag.hu
Kiadja: a Progressio Kft., a kiadásért felelős: Vajda János igazgató
ISSN 0865-5146
Hírlapárúsítás formájában terjeszti a Lapker Rt. Budapest és vidéken.
Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletága, 1008 Budapest, VIII. ker., Orczy tér 1.
Előfizethető valamennyi postán, a kézbesítőknél, e-mailen: hirlapelofizetes@posta.hu, faxon: (06-1) 303-3440.
További információ: 06 (80) 444-444.
Előfizetési díj: egy évre 5520 Ft, fél évre 2760 Ft, negyedévre 1380 Ft, egy hónapra 460 Ft.
Szedés, törlesztés: Progressio Kft.
Nyomatás: Apolló Kft. 1165 Budapest, Zsemlekes út 25.
Felelős vezető: Mózses Ferenc ügyvezető igazgató.

A Munkáspárt internet címe: <http://www.munkaspárt.hu>